

Underbilag

Arbejdsministerens kommentarer til henvendelsen af 23. marts 1979 fra FR – Hovedorganisation for Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger i Danmark og Foreningen af Arbejdsledere i Danmark

Feriegodtgørelsen for arbejdere beregnes af sidste års løn og vil derfor udgøre en faldende del af den aktuelle løn, jo kraftigere lønstigninger der er tale om i perioden.

Alligevel har feriegodtgørelsen haft en sådan størrelse (i dag 10 pct.), at den udgør en større del af den aktuelle løn end den løn under ferie, som funktionærerne oppebærer.

Derfor er der indført et ferietillæg for funktionærer på i dag 1 pct. af sidste års løn, som bevirker, at arbejdere og funktionærer har *nøjagtig den samme dækning* i forhold til den aktuelle indkomst under ferie under forudsætning af en årlig lønstigning på 8 pct., nemlig 9,26 pct.

Ved en lavere lønstigning har arbejderne en højere dækning, og ved en højere lønstigning har funktionærerne en relativt højere dækning.

Hvis feriegodtgørelsen forhøjes til 12½ pct.

(og ferien forlænges til 5 uger), vil feriegodtgørelsens andel af den aktuelle indkomst stige til 11,57 pct. under forudsætning af en årlig lønstigning på 8 pct.

Dette er igen *nøjagtig den samme dækning*, som funktionærerne vil få med bibeholdelse af det nuværende ferietillæg på 1 pct. og stadig under forudsætning af en årlig lønstigning på 8 pct.

Hvis lønstigningen i stedet blev 10 pct., ville arbejdernes dækning falde til 11,36 pct., men funktionærernes kun til 11,55 pct.

Hvis omvendt lønstigningen kun blev 6 pct., ville arbejdernes dækning stige til 11,79 pct., men funktionærernes kun til 11,58 pct., hvilket da ville kunne udlignes gennem en forhøjelse af ferietillægget med ¼ pct.

På denne baggrund ses der ikke at være grundlag for at foreslå ferietillægget forhøjet.